

РЕШЕНИЕ

№ 1845

гр. София, 17.04.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 15-ТИ СЪСТАВ, в публично заседание на деветнадесети февруари през две хиляди двадесет и четвърта година в следния състав:

Председател: СИМОНА ИВ. УГЛЯРОВА

при участието на секретаря БРАНИМИРА В. ИВАНОВА ПЕНОВА като разгледа докладваното от СИМОНА ИВ. УГЛЯРОВА Административно наказателно дело № 20241110200450 по описа за 2024 година

Производството е по реда на чл. 59 и следващите от ЗАНН.

Образувано е по жалба на О. К. Г., ЕГН *****, против Наказателно постановление № 23-4332-017108/24.08.2023 г., издадено от Началник Сектор към СДВР, отдел "Пътна полиция" (СДВР-ОПП), с което на жалбоподателя на основание чл. 182, ал. 1, т. 6 от Закона за движение по пътищата (ЗДвП) е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 1050 (хиляда и петдесет) лева и „лишаване от право да управлява МПС“ за срок от 3 месеца за нарушение на чл. 21, ал. 2 от ЗДвП.

С жалбата се релевират доводи за неправилност и незаконосъобразност на издаденото наказателно постановление, като се поддържа, че в АУАН и в издаденото въз основа на него наказателно постановление липсва изчерпателно фактическо описание на нарушението, както и на обстоятелствата, при които е било извършено, респективно не са посочени никакви конкретни факти и обстоятелства, от които да е видно какво точно административно нарушение се твърди, че е извършил жалбоподателят, в нарушение на разпоредбите на чл. 42, т. 4 ЗАНН и чл. чл. 57. ал. 1. т. 5 ЗАНН. Посоченото се счита за съществено процесуално нарушение, довело до ограничаване правата на жалбоподателя, включително и до възпрепятстване

упражняване правото му да направи обосновани писмени възражения срещу констатациите в АУАН.

По изложените съображение се отправя молба до съда да отнеми изцяло атакуваното наказателно постановление като неправилно и незаконосъобразно.

В хода на съдебното производство жалбоподателят, редовно призован, не се явява и не изпраща процесуален представител.

Въззиваемата страна, редовно призована, не изпраща процесуален представител и не изразява становище по основателността на депозираната жалба.

Съдът, като обсъди събраните по делото доказателства, доводите на жалбоподателя и извърши служебна проверка на развитието на административнонаказателното производство, намира за установено от фактическа страна следното:

Към 21.04.2023 г. дружество „XXXXXXXXXX“ ЕООД, ЕИК XXXXXXXXXXXX, било регистрирано в ОПП-СДВР като собственик на л. а. марка "XXXXXXXXXXXXXXXXXXXXX

На 21.04.2023 г., около 01:19 часа, в гр. София на ул. "Околовръстен път" № 28, с посока на движение от бул. "България" към бул. "Черни връх", О. К. Г. управлявал горепосочения лек автомобил марка "XXXXXXXXXXXXXXXXXXXXX като на ул. "Околовръстен път" № 28 се движил със скорост от 170 км/ч при максимално разрешена скорост на движение за населено място от 80 км/ч., въведена с пътен знак В26. Нарушението било установено и заснето чрез техническо средство "CORDON M2" № MD 1197, записващо и заснемащо точен час, дата, регистрационен номер на МПС и скорост.

Системата за видеоконтрол била вписана под № В-46 в Регистъра на одобрените за използване типове средства за измерване, като е одобрена и вписана в списъка на 06.07.2018 г. със срок на валидност на одобрението до 13.06.2027 г. Видно от приетия по делото Протокол от последваща проверка № 022-СГ-ИСИС/14.03.2023 г. системата за видеоконтрол е преминала последваща периодична проверка на 14.03.2023 г. със срок на валидност на проверката до 14.03.2024 г., като към датата на заснемане на нарушението –

21.04.2023 г., е отговаряла на метрологичните изисквания съобразно нормативните стандарти.

На 10.08.2023 г. в ОПП-СДВР се явил жалбоподателят О. К. Г., който писмено декларира, че лично той е управлявал на 21.04.2023 г. около 01:19 часа л. а. "XXXXXXXXXXXXXXXXXXXXX"

Въз основа на събраните доказателства, св. А. Й. Й., заемащ длъжността „младши инспектор“ при ОПП – СДВР, съставил АУАН бл. № 027600/10.08.2023 г. срещу О. К. Г. за извършено от последния административно нарушение по чл. 21, ал. 2 от ЗДвП.

Въз основа на така съставения АУАН било издадено наказателно постановление № 23-4332-017108/24.08.2023 г., издадено от Началник Сектор към СДВР, отдел "Пътна полиция" (СДВР-ОПП), с което за описаното в съставения АУАН административно нарушение на О. К. Г. били наложени административни наказания "глоба" в размер на 1050,00 лева и "лишаване от право да управлява МПС" за срок от 3 месеца.

НП било връчено лично на О. К. Г. на 02.12.2023 г., който в законоустановения 14-дневен срок (на 08.12.2023 г.) подал жалба срещу връченото му наказателно постановление, която инициирала настоящото производство.

Изложената фактическа обстановка съдът прие за установена въз основа на събраните по делото писмени доказателства, приобщени към доказателствения материал по реда на чл. 283 от НПК вр. чл. 84 от ЗАНН; както и гласните доказателствени средства – показанията на свидетеля – актосъставител А. Й. Й..

От показанията на св. А. Й. Й. се установяват обстоятелствата по извършената проверка, направените фактически констатации и съставянето на АУАН. Съдът извърши внимателна преценка на тези гласни доказателствени средства, като намери, че същите са обективни, логични и поначало непротиворечиви, от тях се установяват констатираните обстоятелства при проверката, твърдяното нарушение с неговите фактически характеристики, както и обстоятелствата по съставянето на АУАН. Показанията на свидетеля А. Й. представляват пряк източник на доказателствена информация, доколкото същият като актосъставител е възприел възпроизведените от него в административнонаказателното производство фактически обстоятелства, като

съдът се довери на показанията му и ги кредитира изцяло. От същите се установява, че свидетелят е съставил АУАН на база приложения по преписката доказателствен материал, касаещ заснемане на процесното нарушение, както и на попълнената декларация от страна на въззивника.

Приобщените към доказателствените материали писмени доказателства са относими към случая, като същите спомагат за цялостно и пълно изясняване на обстоятелствата по процесния случай, включително и за проверка на гласните доказателства по делото, и затова съдът постави същите в основата на доказателствените си изводи.

Съдът кредитира приложените по делото писмени доказателства, приобщени от съда на основание чл. 84 ЗАНН, вр. чл. 283 НПК. От приложената справка от Български институт по метрология, ведно с писмените доказателства към нея се установява, че процесната мобилна система за видеоконтрол, с която е констатирано и заснето процесното нарушение е одобрена и отговаря на нормативните изисквания. От Протокол за проверка № 022-СГ-ИСИС/14.03.2023 г. се установява, че към датата на заснемане на процесното нарушение – 21.04.2023 г., системата за видеоконтрол е преминала последваща периодична проверка на 14.03.2023 г. (със срок на валидност 1 година), като е отговаряла на метрологичните изисквания към датата на извършване на нарушението.

Съобразно разпоредбата на чл. 189, ал. 15 ЗДвП "Изготвените с технически средства или системи, заснемащи или записващи датата, точния час на нарушението и регистрационния номер на моторното превозно средство, снимки, видеозаписи и разпечатки са веществени доказателствени средства в административнонаказателния процес". С оглед на изложеното, съдът кредитира изцяло приложения към административнонаказателното производство снимков материал като годно веществено доказателствено средство. От същото се установява какво е било ограничението на скоростта на процесното място, въведено с пътен знак В26, видът, марката и регистрационният номер на управлявания автомобил, както и измерената скорост на движение – 176 км/ч, при ограничение от 80 км/ч в рамките на населено място въведено с пътен знак В26. Действително, в наказателното постановление е посочена скорост на управление на МПС 170 км/ч, докато в снимковия материал е отразена скорост от 176 км/ч. От приложените писмени

доказателства, изискани от БИМ – Протокол за проверка № 022-СГ-ИСИС/14.03.2023 г. се установява, че допустимата грешка при измерване на скоростта с процесната система за видеоконтрол е +/- 3 км/ч при скорост до 100 км/ч и +/- 3 % при скорост над 100 км/ч. В конкретния случай от приложените веществени доказателствени средства е видно, че измерената скорост на заснетия автомобил е 176 км/ч. Тоест, след приспадане на допустимата грешка от 3 % от измерената скорост от 176 км/ч като толеранс в полза на нарушителя, в наказателното постановление законосъобразно е отразено, че действителната скорост на управление е била 170 км/ч, което е с 90 км/ч над максимално допустимата в конкретния пътен участък от 80 км/ч., въведена с пътен знак В26.

Спазени са и изискванията на чл. 10, ал. 1 и ал. 3 от Наредба № 8121з-532 от 12 май 2015 г. за условията и реда за използване на автоматизирани технически средства и системи за контрол на правилата за движение по пътищата, като е изготвен протокол за използване на АТСС и снимка на разположението на последното.

При така установената фактическа обстановка, настоящият съдебен състав намира от правна страна следното:

При проверка процесуалната законосъобразност на обжалваното НП съдът счита, че процесният АУАН и обжалваното НП са издадени от материално компетентни лица по смисъла на закона, доколкото съгласно т. 2. 1., вр. т.1.3.1. от Заповед 8121з-1632/02.12.2021 г. на министъра на вътрешните работи св. Й., заемащ длъжността "младши инспектор" в ОПП-СДВР, има компетентност да състави процесния АУАН. Съгласно т. 3. 6 от цитираната заповед началникът на сектор към ОПП-СДВР има правомощието да издаде процесното наказателно постановление. По делото е приложена заповед № 8121к-13318/23.10.2019 г. на министъра на вътрешните работи, от която е видно, че Д.Д. е заемала длъжността началник сектор "Административно обслужване" в ОПП-СДВР.

Същевременно, АУАН и НП са издадени при съблюдаване на визираните в разпоредбата на чл. 34, ал. 1 и ал. 3 ЗАНН давностни срокове и съдържат всички реквизити, посочени в разпоредбите на чл. 42 и чл. 57, ал. 1 ЗАНН, поради което обжалваното НП е съобразено с изискванията на процесуалния закон. Спазени са императивните процесуални правила при издаването и на

двата административни акта – тяхната форма и задължителни реквизити, съгласно разпоредбите на чл. 40, 42, 43, ал. 5, чл. 57 и чл. 58, ал. 1 ЗАНН. Налице е съвпадение между установените фактически обстоятелства и тяхното последващо възпроизвеждане в атакуваното НП. Разкрива се пълнотата на изложението и се обосновава извод за налично отразяване на всички обективни признаци от състава на вмененото нарушение, които обезпечават в пълнота правото на нарушителя да разбере фактическите параметри на предявената му отговорност, респективно и всички възражения на въззивника, релевирани в жалбата в противоположния аспект не могат да бъдат споделени. Не е нарушено логическото единство на възпроизведените в АУАН и НП факти и не е препятствано възприемането на всеки един от изискуемите признаци на съответния състав от материална страна. Отразени са дата, място и конкретно поведение, които се отнасят към предявеното на жалбоподателя нарушение, ведно с основанията за ангажиране именно неговата отговорност като водач на процесното МПС, съобразно отразеното от въззивника в нарочно попълнена декларация. В духа на горните аргументи, настоящата съдебна инстанция приема, че краткото, но ясно отразяване на относимата фактология напълно удовлетворява изискванията за достатъчно съдържание на акта за установяване на административно нарушение и на наказателното постановление.

Следва да се посочи, че нарушението е установено след попълване на декларацията от водача на автомобила О. К. Г. на 10.08.2023 г., от който момент е започнал да тече срокът по чл. 34 ЗАНН.

Съдът счита, че жалбоподателят О. К. Г. е осъществил от обективна и субективна страна състав на административно нарушение по чл. 21, ал. 2 ЗДвП.

От обективна страна по делото се установи, че на 21.04.2023 г., около 01:19 часа, в гр. София на ул. "Околовръстен път" № 28, с посока на движение от бул. "България" към бул. "Черни връх" О. К. Г. управлявал горепосочения лек автомобил марка "XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX" като на ул. "Околовръстен път" № 28 се е движил със скорост от 170 км/ч при максимално разрешена скорост на движение за населено място от 80 км/ч., въведена с пътен знак В26. Нарушението правилно е квалифицирано по чл. 21, ал. 2 ЗДвП, доколкото е имало поставен пътен знак "В26", който да въвежда конкретното

ограничение на скоростта за движение в процесния пътен участък.

За така извършеното административно нарушение е следвало да бъде ангажирана административнонаказателната отговорност именно на въззивника О. К. Г., доколкото последният лично е декларирал пред компетентните органи, че е управлявал процесния автомобил на 21.04.2023 г. около 01:19 часа.

От своя страна, административнонаказващият орган законосъобразно е приложил санкционната разпоредба на чл. 182, ал. 1, т. 6 от ЗДвП, предвиждаща отговорност за физическо лице, което не изпълни задължението си да съобразява скоростта на движение на управляваното превозно средство с максимално установената с пътен знак за населено място, като я превиши над 50 км/ч. Налице е пълно съответствие между словесното описание на релевантната фактическа обстановка в акта, очертана чрез изискуемата се конкретика, нейното последователно възпроизвеждане в атакуваното наказателно постановление и възприетата цифрова квалификация. Ето защо съдът намира, че материалният закон също е приложен правилно.

От субективна страна деянието е извършено при пряк умисъл, тъй като водачът е съзнавал задължението си по ЗДвП и е възприемал скоростта на движение на автомобила, респективно ограничението на скоростта, но се е движил с превишение на скоростта над 50 км/час.

По отношение на наложените кумулативно предвидени административни наказания "глоба" в размер на 1050,00 лева и "Лишаване от право да управлява МПС" за срок от 3 месеца за нарушение на чл. 21, ал. 2 от ЗДвП, препращаща към санкциите на ал. 1, настоящият съдебен състав намира за необходимо да отбележи, че предвидената от законодателя санкция в разпоредбата на чл. 182, ал. 1, т. 6 ЗДвП е била абсолютно определена досежно величината на всяко от наказанията. Съгласно цитирания законов текст водач, който превиши разрешената максимална скорост в населено място, се наказва както следва: за превишаване над 50 км/ч - с глоба 700,00 лева и три месеца лишаване от право да управлява моторно превозно средство, като за всеки следващи 5 км/ч превишаване над 50 км/ч глобата се увеличава с 50,00 лева. Установеното превишаване в конкретния случай е 90 км/ч, което означава, че размерът на наложената "Глоба" следва да бъде определен на 1050,00 лева, както е изчислил и административнонаказващият

орган. Що се отнася да наказанието "Лишаване от право да се управлява МПС", същото е определено кумулативно в абсолютния му размер по чл. 182, ал. 1, т. 6 ЗДвП. Наложена в този вид и размер, санкцията съответства на принципите за законоустановеност и справедливост и на високата обществена опасност на извършеното нарушение.

В случая не са налице основания за приложение на разпоредбата на чл. 28 ЗАНН, доколкото извършеното административно нарушение не се отличава с по-ниска степен на обществена опасност в сравнение с обикновените случаи на административни нарушения от този вид. Извършеното нарушение е формално такова, като законодателят не е предвидил настъпването на каквито и да е съставомерни вреди от същото. С оглед на това се явява ирелевантно изследването на въпроса дали са настъпили или не някакви вредни последици от извършеното нарушение. Освен това следва да се отбележи, че нарушенията, свързани с управлението на МПС с превишена скорост застрашават в значителна степен обществените отношения, обект на защита от ЗДвП, тъй като създават опасност от настъпването на вредни последици – настъпване на ПТП, свързани със смърт, увреждане на здравето и имуществото на останалите участници в движението по пътищата. При това положение съдът счита, че извършеното нарушение не представлява маловажен случай, доколкото не се характеризира с по-ниска степен на обществена опасност в сравнение с обикновените случаи на нарушения от този вид. С оглед на това правилно административнонаказващият орган не е приложил разпоредбата на чл. 28 ЗАНН.

Предвид всичко гореизложено, настоящият съдебен състав счита, че подадената жалба се явява неоснователна и като такава следва да бъде оставена без уважение, като атакуваното наказателно постановление следва да се потвърди като законосъобразно и обосновано.

Така мотивиран и на основание чл. 63, ал. 2, т. 5 ЗАНН, Софийски районен съд, НО, 15- и състав

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА Наказателно постановление № 23-4332-017108/24.08.2023 г., издадено от Началник Сектор към СДВР, отдел "Пътна

полиция" (СДВР-ОПП), с което на О. К. Г. на основание чл. 182, ал. 1, т. 6 от Закона за движение по пътищата (ЗДвП), е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 1050,00 (хиляда и петдесет) лева и „лишаване от право да управлява МПС“ за срок от 3 месеца за нарушение на чл. 21, ал. 2 от ЗДвП.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване с касационна жалба пред Административен съд София – град в 14-дневен срок от съобщението за изготвянето му до страните.

Съдия при Софийски районен съд: _____